

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 1021) og dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelsen over de Beløb, som Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab i Aaret 1935 har anvendt til Anlæg i Frihavnen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 963).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Beslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 62 Stemmer.

Formanden: Da der nu er vedtaget enslydende Beslutninger af begge Rigsdagens Ting, vil der blive givet Meddelelse herom til Ministeren for offentlige Arbejder.

Den følgende Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Bemyndigelse til Foretagelse af visse Ekspropriationer m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 963).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg C. Sp. 1017) samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 966).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jensen-Stevns: Ved Sagens første Behandling udtalte jeg paa Partiet Venstres Vegne, at vi var tilfredse med den nuværende Helligdagslov, og at vi ikke ønskede nogen Forandring i den. Det Lovforslag, som her ligger for os, gaar jo i Hovedsagen ud paa at afkorte Helligdagsfreden til Fordel for Forlystelselivet, og det er en Ting, som vi ikke har nogen Sympati med. Vi mener heller ikke, at der staar noget virkeligt Folkeønske bag det Forslag, som foreligger her. Nu blev vi imidlertid allerede ved Sagens første Behandling her i Tinget klar over, at Gennemførelsen af Forslaget praktisk set var sikret, idet tre af Landstingets Partier var enige om Gennemførelsen. Under disse Omstændigheder var der to Muligheder for os; der var to Veje, imellem hvilke vi havde at vælge. Den ene Vej var den, at vi fuldstændig holdt os uden for og indskrænkede os til at stemme imod Forslaget, naar det kom til den endelige Afgørelse her i Tinget. Men der var ogsaa en anden Mulighed, nemlig at søge indført i Loven passende Ændringer, som kunde gøre det hele mere antageligt, mere taaleligt for os, og ved Overvejelserne i den Retning fastede vi navnlig Opmærksomheden paa det Spørgsmaal, som har været mest i Forgrunden i den offentlige Debat om Sagen, nemlig Spørgsmaalet om Forlystelserne Lørdag Aften eller Lørdag Nat, altsaa det, man under Forhandlingerne plejer at kalde Lørdagsmusikken. Der blev fra vor Side i Udvalget stillet Forslag om, at Afgørelsen paa dette Punkt skulde bero paa en stedlig kommunal Vedtægt. Det vilde, for den væsentligste Del i det mindste, af vort Parti have været en antagelig Løsning, hvis man havde kunnet enes om at overlade til det kommunale Selvstyre at træffe Bestemmelse om disse Forhold. Hvis man nemlig gik den Vej, vilde man opnaa, at man i Hovedstaden kunde træffe den Ordning, som man aabenbart ønsker herinde, og som betydende Myndigheder herinde, baade de øverste Politimyndigheder og